

[Finansministeren.]

staa aaben, i hvert Fald i det kommende Finansaar, hvorfor det i det foreliggende Lovforslag foreslaas, at den nugældende Tidsfrist for Henvisning af Udgifter til Fonden forlænges indtil Udgangen af Finansaaret 1943—44.

Jeg skal i øvrigt henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget og anbefaler dette til velvillig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Udskydelse af de kommunale Valg*.

Efter Reglerne i den gældende Valglov skulde der i første Halvdel af Marts Maaned 1941 have været afholdt nye Valg saavel til By- og Sogneraadene som til Amtsrådene, men paa Grund af de ekstraordinære Forhold er Afholdelsen af disse Valg hidtil blevet udsat. Senest er dette sket ved Lov om Udskydelse af de kommunale Valg af 28. Januar 1942, der i § 1 bestemmer, at Valgene udskydes til Foretagelse i første Halvdel af Marts Maaned 1943.

De særlige Hensyn, der har begrundet Valgenes Udskydelse, maa imidlertid stadig siges at gøre sig gældende, og man har derfor ment at burde stille Forslag om en yderligere Udskydelse af Valgene.

I Modsætning til de tidligere Love om Udskydelse af de kommunale Valg er det foreliggende Lovforslag udformet saaledes, at Tidspunktet for de nye Valgs Afholdelse kan fastsættes ved kongelig Anordning, kun med den Begrænsning, at Valgene skal finde Sted senest i første Halvdel af Marts Maaned 1944.

Bestemmelserne i Forslagets § 2 tager Sigte paa det Tilfælde, at Valgene afholdes inden for den Periode, hvor de Valglisten, der for Tiden er under Udarbejdelse, har Gyldighed. Bestemmelserne om de supplerende Tillægslisten over Personer, der fylder 25 Aar i Tiden mellem den 17. Marts og Valgdagen, svarer i Hovedsagen til de Regler, der efter den kommunale Valglov skal iagttages ved Afstemninger inden for de ordinære Valglisters Gyldighedsperiode.

I Forslagets § 3 fastsættes det, at de nye Valg, saafremt de afholdes inden Udgangen af Februar Maaned 1944, skal have Gyldighed til 31. Marts 1947.

Bestemmelserne i Forslagets §§ 4—6 er optaget i det væsentlige uændret fra Loven af 28. Januar 1942.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal derefter for det høje Folketing fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond*.

Efter at Lovene Nr. 112 af 18. Marts 1941 og Nr. 108 af 21. Marts 1942 for Statskattens Vedkommende har indført det progressive Princip ved Beregningen af Børnefradrag, har Indenrigsministeriet modtaget Henvendelser fra forskellige Kommuner om en tilsvarende Ændring ved Beregningen af Indkomstskatten til Udligningsfonden samt om Adgang til Indførelse af det progressive Princip ogsaa ved Fastsættelsen af det Børnefradrag, som foretages ved Beregningen af Skatten til Kommunen.

I Lovforslaget foreslaas, at der ved Beregningen af Indkomstskatten til Udligningsfonden anvendes samme Børnefradrag som det, der gælder for Indkomstskatten til Staten, alene med den Forskel, at Gentofte Kommune efter Udligningsloven — som hidtil — er sidestillet med København og Frederiksberg, medens Kommunen efter Statsskattelovens Regler sidestilles med Købstæderne. Ændringen vil, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, i Skatteaaret 1943—44 koste Udligningsfonden ca. 450 000 Kr.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunen*.

Dette Lovforslag har været forhandlet med de kommunale Organisationer, der har givet deres Tilslutning til de foreslaede Ændringer.

Disse gaar ud paa, at den hidtidige Adgang i Landkommunerne til at nedsætte Børnefradraget under 200 Kr. bortfalder, og en saadan Nedsættelse har da hidtil ogsaa kun været foretaget i ca. 300 af de 1 300 Sognekommuner. Endvidere foreslaas det paa Grund af de nuværende økonomiske Forhold at give Kommunalbestyrelserne Ret til at indrømme et noget højere Børnefradrag end hidtil, saaledes at Sogneraadene paa egen Haand kan forhøje Børnefradragene med 100 Kr. til 300 Kr., svarende til det Fradrag, som i Sognekommunerne foretages ved Beregningen af Statsskat, og saaledes, at Købstadkommunerne og Sognekommuner med bymæssig Bebyggelse paa over 1 000 Indbyggere paa egen Haand skal kunne forhøje Børnefradraget med indtil 150 Kr. til 350 Kr. Men desuden skal den sidstnævnte Kommune-gruppe uden at søge Tilladelse hertil kunne gaa op til Statsskattelovens Satser, nemlig